

انحرافات تشیع انگلیسی از مبانی و عقاید شیعه ناب محمدی(ص)

علی آزادی^{۲۲}

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۵/۳۱

چکیده

آنچه در عصر حاضر خطر بزرگی برای جهان اسلام است پیرایش فرقه ای افراطی و تندرو بنام تشیع لندن یا همان شیعه انگلیسی است که پرچم داران رهبران آنها علما و مرجعیتی است که جیره خور حکومت لندن و صادره آن می‌باشد. این جریان با فعالیت های گسترده در دنیای رسانه ها و تحت الشعاع قرار دادن اماکن مقدس برای رسیدن به هدف خود از هیچ تلاش شیطانی ای دریغ نمی‌کند. در شبکه های تلویزیونی و ماهواره ای ضد نظام اسلامی خود نسبت به لعن و اهانت به مقدسات و خلفای اهل تسنن، با نمایش دادن اعمال افراطی و ضد منطقی همچون قمه زنی، راه رفتن بر روی آتش و خار و دیگر اعمالی که ناسازگار با حیات فطری و عقلی انسان هاست شیعه را به عنوان یک گروه و فرقه وحشی به جهانیان معرفی کرده است. در این مقاله سعی شده است با روش کتابخانه ای-توصیفی به بررسی نقاط انحرافی و افراطی این فرقه و آنچه که این جریان را از شیعه اصیل و دور از انحراف تمایز می‌سازد، پرداخته شود. امید است در راستای تندیر اذهان عموم مسلمانان به تبیین و واکاوی مصادیق منحرف شیعه پرداخته شود و با بهره گیری از اصول و مبانی اعتقادی و رفتاری ناب خاندان عصمت و طهارت (ع) و پیروان حقیقی آن حضرت (ع) در مقابله با این جریان اقدامات لازم صورت گیرد.

واژه‌های کلیدی: تشیع انگلیسی، اهداف استعمار، مبانی شیعه، انحرافات.

^{۲۲}دانش آموخته سطح ۲ حوزه علمیه باقرالعلوم(ع) رامهرمز، aliazadiv812@gmail.com

مقدمه

مستر همفر یکی از ماموران کارکشته سازمان اطلاعات جاسوسی بریتانیا که در قرن ۱۸ میلادی وظیفه جاسوسی در ممالک اسلامی را داشته است در کتاب خود یعنی «خاطرات مستر همفر» می‌گوید: دبیر کل سازمان مستعمرات انگلیس طی کتاب هزار صفحه‌ای که حاصل گفتگوی پنج نفر از شخصیت‌های بزرگ دنیای اسلام یعنی سلطان عثمانی، عالم اهل تسنن در ترکیه، پادشاه فارس، عالم دربار شیعه، مرجع تقلید شیعیان در نجف به همراه پنج نفر دیگر که هم لباس و هم قیافه با آنها بودند و به عنوان بدل در اختیار این سازمان فعالیت داشتند، من به نقاط ضعف و قوت مسلمین پی بردم و این را نیز متوجه شدم که چگونه باید عمل کنم تا نقاط قوت آنان را تبدیل به نقاط ضعف کنم.

وی در ادامه می‌گوید: از جمله نقاط ضعف مسلمین، اختلاف میان شیعه و سنی، جهل و نادانی، کسالت روحی و نداشتن فرهنگ است که می‌توان به اختلافات موجود با تکثر سوءظن میان گروه‌های متنازع هر چه بیشتر دامن زد و با نشر کتاب‌هایی که در آن به بعضی از مذاهب آنها توهین می‌شود آتش این اختلاف را شعله‌ورتر ساخت و آنان را نیز در جهل و نادانی نگاه داشت و بسیار ضروری است که کاری کنیم از هر طرف عربده‌های اقلیم پرستی، ملیت خواهی، تبعیضات نژادی عرب و عجم، ترک و فارس و از این قبیل تعصباتی که منجر به تفرقه افکنی می‌شود راه بیوفتد، نیز لازم است مسلمانان را وادار کنیم که اهمیت بسیاری به تمدن‌های پیش از اسلام نشان بدهد (همفر، خاطرات همفر: جاسوس انگلیسی در ممالک اسلامی، ۱۳۶۲: صص ۶۷-۷۶).

متأسفانه ناآگاهی ملت‌ها نسبت به مسائل دینی و برنامه‌های دشمن آن‌ها را طعمه اهداف مخرب استثمارگران گردانیده است. علی‌رغم تمام تلاش‌ها، خون دل خوردن‌های دانشمندان و عالمان نامدار دینی برای حفظ وحدت و یکپارچگی بین مسلمانان فرهنگ، اندیشه ملیت‌گرایی، تعصبات مذهبی و به اصطلاح همان ناسیونالیسم (nationalisme) به منظور دور شدن مسلمین از مبانی و اصول فرهنگ اسلامی، شکل گرفت.

رژیم مستعمرات انگلیس از دیرباز با هدف ایجاد یک جهان تک‌حکومتی به دنبال نفوذ و ایجاد رخنه در میان بزرگترین مانع پیشروی اهداف خود یعنی اسلام بویژه شیعیان می‌باشد که می‌توان از آن شیعیان به تشیع لندن یا انگلیسی یاد کرد.

با توجه به ضرب‌المثل معروف انگلیسی (تفرقه بیانداز و حکومت کن) (divide et impera)، دغدغه فکری محقق به این تعلق گرفته است که انحرافات تشیع لندن را با مبانی و عقاید شیعه را به روش کتابخانه‌ای بررسی نموده تا راهی برای شناخت مواضع نرم دشمن باشد. به نظر می‌رسد که اهداف و نقشه‌های دشمن با ایجاد جنگ‌های نرم و روانی علیه اسلام و مسلمین عمدتاً بر پایه «ایجاد اختلاف» و «نفوذ» استوار است، به این معنا که با

ایجاد اختلاف و تفرقه بین دولت ها و بالاخص ملت ها که باعث ایجاد تنفر، عصبیت و چرکین شدن دل آنها از یکدیگر می شود، راه نفوذ در آنها را هموار سازد و به دلیل اهمیت ژئوپلتیک (geopolitics) منطقه غرب آسیا با برپایی جنگ های نرم و راه اندازی دستگاه ها و گروه های تفرقه انگیز اعم از شیعه و سنی قوای مسلمین را تحلیل نموده و آنها را به وادی نابودی سوق می دهد.

پس با این اساس شناخت قدرت های نرم دشمن، تبیین موانع وحدت بخش و تندیر اذهان عموم مسلمانان نسبت به مواضع و سیاست های مخرب دشمن امری ضروری و اجتناب ناپذیر است. در این مقاله سعی شده است علاوه بر پاسخ دهی به سوال فوق الذکر به انگیزه و نقش انگلیس در تفرقه افکنی چگونگی فعالیت شیعیان منحرف و در آخر به شاکله و جریان اصلی این فرقه ضالّه رسیدگی شود.

متأسفانه کسانی که در راستای گسترش و ترویج تشیع منحرف لندن تلاش میکنند همه یا بیشتر فعالیت های خود را در رسانه ها و سایت های مجازی منتسب به دشمنان انجام می دهند، لذا منابع چندانی برای دسترسی برخوردار نیست و همین مطلب را می توان علت محدودیت این مقاله دانست.

انحرافات تشیع لندن با مبانی و عقاید شیعه

جریانات تشیع انگلیسی و تسنن آمریکایی هر دو از عوامل و دست اندرکاران آمریکا، غرب و استکبار جهانی بوده و هر دو از برادران شیطان می باشند.

تشیع انگلیسی عامل و پرده جدیدی از پروژه شیعه هراسی و منفور جلوه دادن آن در چشم جهانیان از طریق تحریف و افراطی گری در شاخصه ها و جاذبه های آن می باشد و با ایجاد اختلاف و تفرقه های شدید در جهان اسلام در راستای نابودی و مهار پتانسیل های موجود در آن تلاش می کند. تشیع انگلیسی به هیچ وجه قائل به تقیه نیست و با اهانت به مبانی و مقدسات اهل تسنن و تکفیر سران و علمای آنها سعی در ایجاد تبری و فاصله گرفتن دو رکن و دو قطب اساسی اسلام یعنی شیعه و سنی را دارد.

از دیگر مختصات و مبانی فکری این جریان می توان به این موضوع اشاره کرد که اینان وحدت، یکپارچگی و اتحاد بین مذاهب را کفر و آن را یک ساخته زیر زمینی برای حذف ولایت اهل بیت عصمت و طهارت (علیه السلام) می دانند. این جریان دارای یک عقیده سکولاریسمی است که طبق آن اظهار عقاید افراطی و لعن علنی نسبت به بزرگان و خلفای اهل تسنن واجب و از وظایف آنها به شمار می آید. از طرفی طبق تعارف خود ساخته ای که نسبت به مسائل امامت و شعائر و عزاداری های حسینی دارند، دست به اعمال و افراط گرایی هایی می زنند که باعث می شود شیعه به عنوان یک مذهب و فرقه وحشی و ترسناک در جهان اسلام معرفی شود، به این معنا که در شعائر حسینی هر آنچه را که باعث احیای این شعائر از جمله قمه زنی (حسینی شیرازی)، المسائل

الاسلامیه المتخبه، ۱۴۲۸: ص ۳۹۵)، انداختن زنجیر به گردن، راه رفتن بر روی آتش و خار، صدای حیوانات را درآوردن و قرار دادن خود در معرض سم اسب ها به خاطر همدردی با امام حسین (ع) و اصحاب و یاران حضرت، می شود لازم است و نمی توان بر آن اشکال گرفت.

شیعه اصیل و اتحاد بین مذاهب

با شروع رسالت نبی مکرم اسلام (ص) مشرکان و کفاری که منافع دنیوی خود را در خطر بزرگی می دیدند، دائماً با توطئه های مختلفی در پی نابودی اسلام از طریق ایجاد اختلاف و از بین بردن اتحاد مسلمین بودند. البته با پیروزی ها و رشادت های مسلمانان در جنگ های صدر اسلام و سرانجام فتح مکه شکوه و جلال و عظمتی برای اسلام و مسلمین زنان رسول خدا به وجود آمد؛ به طوری که بسیاری از دشمنان خونین اسلام به ظاهر اسلام آوردند و از همین جا تخم نفاق و ایجاد تفرقه و از هم باشی اتحاد مسلمانان پاشیده شد و دیری نپایید که اتحاد و همدلی تبدیل به شکافی بزرگ در اسلام شد که ضربات مهلک آن تا برپای قیام حضرت حجت (عج) بر تنه جوان اما تنومند اسلام زده می شود.

پس از رحلت رسول گرامی (ص) عده ای بخاطر منافع دنیوی و حب رسیدن به جاه و مقام و ریاست دست به تأویل و نصوص و براهین امامت علی (علیه السلام) زدند و حق بلاشک ولایت و رهبری الهی آن حضرت را غصب کردند که در نهایت منجر به ۲۵ سال خانه نشینی امام علی (علیه السلام) با روح بلندی که داشتند به وظیفه ای که بالاتر از خلافت ظاهری خود بود، پرداختند و به جای اینکه با جنگ و جدال بخواهد به حق الهی خود برسد یا از اجتماع مسلمین کناره گیری کند به خاطر رعایت مصلحت اسلام و خاندان عصمت و طهارت، با تقوای الهی مردم را از تفرقه فرا خواند (ربانی گلپایگانی، امامت در بینش اسلامی، ۱۳۸۶: صص ۳۲۰-۳۵۰) و طبق فرموده خود آنچنان که خار در چشم و استخوان در گلو داشته باشد، صبر کردند (سید رضی، نهج البلاغه، ۱۳۸۷: خ ۴۶)

کسانی که خود را منتسب به آن حضرت می دانند و از سیره ایشان پیروی می کنند می توان آنها را شیعه اصیل و دور از انحراف معرفی کرد.

دیدگاه شیعه اصیل، طبق آیات و روایاتی که تاکید وحدت و یکپارچگی میان مسلمانان می کنند، بر این است که هر کس اصول عقاید اسلام یعنی توحید، نبوت و معاد را پذیرفت، در اجتماع امت واحده اسلامی قرار گرفته و ملزم به رعایت وحدت و همبستگی در میان مسلمین می شود. این درست در مقابل خواست دشمنان استعمارگر اسلام است که در تمام دوران ها به ویژه در عصر حاضر، مسلمانان را تشویق به صف آرایی در برابر یکدیگر می کند. سیاست اصلی آنها در برابر اسلام جنگ افروزی و کشتار مسلمانان به دست یکدیگر است که

مسلمانان باید در این آتش فتنه بسیار هوشیار بوده و هر آن کس که باعث درهم شکستن وحدت کلمه مسلمین شود و با اعمال افراطی و تفرقه انگیز دشمنان اسلام را به هدف مزبور نزدیک کند مزدور دشمن است حال چه شیعه باشد چه سنی .

وحدت در آینه قرآن

قرآن کریم بدون شک کلام و سخن خداوند متعال و وحی الهی است که پیامبر ختمی مرتبت برای هدایت و قرار دادن جوامع بشری در مسیر وحدت و یگانگی به جهانیان هدیه شده است. از آنجا که انسان موجودی فردی و اجتماعی است، اسلام و قرآن اهمیت و اهتمام ویژه ای نسبت به مسائل و برنامه های اجتماعی مسلمانان داده اند. از دیدگاه قرآن کریم وحدت کلمه در میان مسلمین از مهمترین مسائل اجتماعی است که با مفاهیمی همچون: اعتصموا، تعاونوا، ألف بینهم، اصلاح بین الناس، امت واحد، امت وسط، اخوه، حذب و اصلحوا آن را به تصویر می کشد و پیوند میان دلهای مؤمنان را نوعی تصرف الهی می داند (جامی رودی، وحدت در آیات و روایات و تاثیر آن در ادبیات، ۱۳۹۱).

قرآن کریم می کوشد که همه انسان هارا در یک جامعه جهانی گرد آورد و جهانی شدن به عنوان یک فرآیند طبیعی و جهانی سازی به عنوان یک برنامه اسلامی مورد تائید و تاکید اسلام و قرآن است و برای برقراری چنین اجتماعی بعثت پیامبران به همراه شرایع آسمانی را ضروری می داند.

علاوه بر آن برای مداومت و حفظ این اجتماع و یکپارچگی تدابیری را پیش بینی کرده است که بخشی از آنها جنبه پیشگیری از تفرقه و بخشی دیگر به درمان آن پرداخته است. اینک به بخشی از آیات موجود در قرآن که بر مسئله اتحاد و دوری از اختلاف و تفرقه افکنی تاکید می کند پرداخته می شود:

الف) وحدت امت اسلامی

«و اعتصموا بحبل الله جميعاً و لا تفرقوا و اذکر و نعمت الله علیکم اذ کنتم اعداءً فالألف بین قلوبکم فأصبحتم بنعمه اخواناً و کنتم علی شفا حفرةً فأنقذکم منها» (آل عمران، ۱۰۳)

«همگی به ریسمان الهی چنگ بزنید و نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که با هم دشمن بودید و او در میان دلهای شما الفت انداخت تا با لطف او برادر یکدیگر شوید و پرتگاهی از آتش بودید و او شمارا از آن رهانید.»

ب) وحدت و استقرار یافتن نقاط مشترک

«قل یا اهل الکتاب تعالوا إلى کلمةٍ سواہِ بیننا و بینکم ألا نعبد إلا الله و لا نشرک به شیئاً و لا يتخذ بعضنا بعضاً ارباباً من دون الله فإن تَوَلَّوْا فَقَوْلُوا اشهدوا بآنا مسلمون» (آل عمران، ۶۴۰)

«بگو ای اهل کتاب بیاید بر سر کلامی که میان ما و شما یکسان است، بایستیم: که جز خدا را نپرستیم و چیزی را شریک او نگردانیم و بعضی از ما بعضی دیگر را به جای خدا به خدایی نگیرد پس اگر روی گردانند بگویند که شاهد باشید که ما مسلمانی (نه شما)».

ج) تنفر و بیزاری خدا و پیامبر از تفرقه

«إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعْبًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ»
(انعام، ۱۵۹)

«خداوند متعال در این آیه انزجار خود و پیامبرش را از هر گونه اختلاف افکنی و تفرقه اعلام می‌دارد و خطاب به گروه‌گرایان می‌فرماید: کار آنها با خداست و با مجازات آنها را از کردار زشتشان آگاه می‌سازد»

د) تفرقه، پیروی از شیطان

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ» (بقره، ۲۰۸)
«ای اهل ایمان همگی در اسلام داخل شوید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید چرا که او برای شما دشمنی آشکار است»

ه) وحدت و برادری میان مسلمانان

«إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوِيكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ» (حجرات، ۱۰)
«مومنین با یکدیگر برادرند پس در میان برادرانتان صلح برقرار کنید و خدا ترس باشید، باشد که مورد رحمت و لطف الهی قرار گیرید»

وحدت در آیینه روایات

احادیث و روایات، یادگاران گران سنگ و ماندگاری از بزرگ مردان الهی هستند؛ مردانی که خزانه علم خداوندی متصل اند و آدیان می‌توانند در سایه سار این احادیث سره را از ناسره باز شناسند.
ما امت رسول گرامی اسلام (ص)، امتی متحد و معتدل، امت ناب محمدی یعنی مکتب اهل بیت عصمت و طهارت (علیه السلام) هستیم که در قرآن و سنت آیات در روایات بسیاری درباره ما و خصوصیاتمان آمده است. یکی از مهمترین مسائلی که مورد اهمیت و اهتمام رسول اکرم (ص) و اهل بیت ایشان بوده است، مسئله وحدت، همدلی و انسجام میان مسلمانان است. وحدت امت اسلامی از اصول مورد تأکید پیامبر خدا و خاندان پاک آن حضرت بوده است و از منظر آنان اقتدار جهان اسلام در سایه وحدت امت حفظ می‌شود. پیامبر خاتم (ص) برای تحقق بخشیدن وحدت اسلامی در میان جامعه اسلامی تلاش‌های بسیار نمودند که این را می‌توان به خوبی در سیره

عملی و گفتاری آن حضرت مشاهده کرد؛ به گونه ای که اقتدار و عزت جامعه اسلامی برآیند وحدت و راهکارهای ارائه شده از سوی پیامبر اعظم (ص) بوده است.

همچنین با بررسی و مطالعه حیات فکری و سیاسی امامان معصوم (علیه السلام) به این اصل می‌رسیم که اقدامات ایشان بیانگر این واقعیت است که حفظ اسلام اصیل و پیشگیری از تشتت فکری و اعتقادی و تفرقه در بین امت اسلامی، در دستور کار ایشان و از اهمیت بسیار والایی برخوردار بوده است. به گونه‌ای که تمامی اقدامات، تعلیمات و هدایت های امامان معصوم (علیه السلام) برای حفظ امت اسلامی و جلوگیری از اختلافات و منازعات سیاسی، اجتماعی دین براندازانه بوده است. این خط مشی و وظیفه مشترک را همه امامان (ع) به خوبی بر عهده گرفته و به ثمر رسانده اند.

پس در عصر حاضر از آنجایی که سیره پاک و منزه از خطا رسول خدا (ص) و ائمه اطهار (ع) الگوی حسنه و کامل زندگانی مسلمین بوده است؛ وظیفه همه فقها، علمای فرق اسلامی و به طور کلی همه مسلمانان جهان این است که این خط سیر را ادامه داده تا جلوی تفرق و تشتت و نیز اضمحلال و فرو پاشی جوامع اسلامی گرفته شود. اینک تعدادی از احادیث وارد شده در این اصل ثابت اسلامی مورد دید همگان قرار داده می‌شود.

الف) فرمان وحدت

قال رسول الله (ص): «اسمعوا و اطيعوا لمن ولاة الله الامر، فإنه نظام الاسلام» (مجلسی، بحار الانوار، ۱۴۰۳ق: ج ۲۳، ص ۲۹۸)

رسول خدا می‌فرماید: از حاکمان الهی اطاعت کنید و گوش به فرمان باشید؛ زیرا اطاعت از رهبری مایه (وحدت اسلامی) است .

ب) انس و الفت

قال الباقر (ع): «یا معشر المؤمنین تألفوا و تعاطفوا» (کلینی، اصول کافی، ۱۳۹۳: ج ۲، ص ۳۴۵).

امام باقر (ع) می‌فرماید: هان ای گروه مؤمنان مانوس و متحد باشید.

ج) ایجاد وحدت

قال الامام علی (ع): «صلاح ذات البین أفضل من عامه الصلاة و الصيام» (سید رضی، نهج البلاغه، ۱۳۸۷: وصیت ۴۷).

امام علی (ع) می‌فرماید: اصلاح اختلافها از تمامی نمازها و روزه‌ها برتر است.

د) محور وحدت

قال رسول الله (ص): « فأنتم «اهل بيت» اهل عزوجل الذين بهم تمت النعمة واجتمعت الفرقه و ائتلفت الكلة» (كليني، اصول كافي، ۱۳۹۳: ج ۱۰، ص ۴۴۶).

رسول خدا (ص) می فرماید: شما اهل بیت، اهل الله هستيد که به برکت شما نعمت کامل گشته و پراکندگی بر طرف شده و اتحاد کلمه پديد آمده است.

ه) عوامل وحدت

قال رسول الله (ص): « المؤمنون إخوة تتكافؤ دمائهم و هم يد علی من سواهم» (كليني، اصول كافي، ۱۳۹۳: ج ۱، ص ۴۰۴).

رسول خدا (ص) می فرماید: مؤمنان با هم برادرند و خونشان برابر است و در برابر دشمن متحد و یکپارچه اند.

ر) برادری فرمان خدا

قال الصاق (ع): «تواصلوا و تباروا و تراحموا و كونوا إخوة أبرارا كما أمرکم الله عزوجل» (حر عاملی، وسائل الشیعه، ۱۴۰۹ق: ج ۸، ص ۵۵۲).

امام صادق (ع) می فرماید: همان گونه که خدای عزوجل به شما دستور داده، باهم پیوند داشته باشید و به یکدیگر نیکی کنید و برادرانی نیکوکار باشید.

ز) دین زدائی

قال رسول الله (ص): «ألا إن فی التبأغض الحالقة لا أعنی حالقة الشعر ولكن حالقة الدين» (كليني، اصول كافي، ۱۳۹۳: ج ۲، ص ۳۴۶)

رسول خدا می فرماید: آگاه باشید که در دشمنی ها در ستردن و تراشیدن نهفته است، اما نه تراشیدن مو، بلکه تراشیدن دین.

ص) اختلاف، موجب هلاکت

قال رسول الله (ص): «لا تختلفوا فإن من كان قبلكم اختلفوا و هلكوا» (متقی هندی، کنز العمال، ۱۴۰۱: ج ۱۸۹۴).

رسول خدا (ص) می فرماید: اختلاف نکنید، آنان که قبل از شما بودن اختلاف کردند و هلاک شدند.

انگلیس و تفرقه افکنی

حکومت‌های طاغوتی، مستبد به ضد مردمی برای موجودیت و بقای حاکمیتشان در یک جهان تک‌حکومتی دائماً دست به تفرقه و تجزیه نیروها و تشکل‌ها می‌زنند و این به عنوان یکی از مهمترین شگردها و سیاست‌های ثابت آنها بوده است، چنان‌که قرآن کریم در بیان ویژگی‌های نظام‌های فرعون‌ی می‌فرماید:

«و جعل اهلکما شیعاً» (قصص، آیه ۴)؛ سران کفر مردم را گروه‌گروه و پراکنده می‌کنند.

استعمار انگلیس ملت‌سازی، حزب‌سازی، دین‌سازی و تجزیه‌گروه‌ها و اقوام را استراتژی ثابت خود برای ادامه سلطه با تلاش ویژه‌ای انجام داده و می‌دهد. به گونه‌ای دیگر استعمارگران تقلید و شاگردی این دولت در این زمینه را راز بقای حکومتی خود می‌دانند.

دولت استعمارگر انگلیس برای تضعیف انگیزه‌ها و انحراف حکومت‌ها و قیام‌های اسلامی از سیاست موازی‌سازی و ایجاد تفرقه به اشکال و عناوین مختلف از قبیل عرب و عجم، مذهبی و روشنفکر، راست و چپ و... استفاده می‌کنند و ایجاد فرقه‌های ضاله و ساختگی نظیر وهابیت، بهائیت، احمدیه، قادیانیه و به کارگیری فرقه‌های منحرف اسماعیلیه بخشی از اجرای این سیاست بوده است. دامن زدن به اختلافات مذهبی، سیاسی، نژادی و زبانی و ایجاد انشعابات و تجزیه‌ها رهیافت دولتمردان این کشور می‌باشد که با هدایت یهود و سازمان فراماسونری پیگیری شده است. همه این طرح‌ها و عملیات فرقه‌سازی انگلیس، رشد در دشمنی آشتی‌ناپذیر در سالاران یهود و وابستگان آنان با ادیان بزرگ بویژه اسلام دارد (مشکور، تاریخ ایران زمین از روزگار باستان تا انقراض قاجاریه ، ۱۳۷۲: ص ۲۱۰)

معروفترین سیاست رژیم استعمارگر و سلطنتی انگلیس، سیاست در تفرقه بینداز و حکومت کن (divide et impera) است که قرن‌های متمادی در حال اجرا شدن است. از اختلاف افکنی قومی و مذهبی در درون کشورها گرفته تا ایجاد اختلافات و چالش‌ها در مرزهای کشورها و حتی تجزیه آنها با محوریت ایجاد مناقشات مرزی از جمله نمادهای این سیاست است. شاید بتوان این را گفت که یکی از ریشه‌های بحران‌های بسیاری از مناطق جهان برگرفته از همین سیاست است و مداخلات پنهان و آشکار انگلیس که تلاش دارد تا این موازنه‌ها برای رسیدن به منافع استعماری خود بهره‌گیرد.

جماعتی که به جمعیت جهان شادند ز سنگ تفرقه روزگار بیخبرند

«صائب تبریزی»

نتیجه‌گیری

غرب آسیا از قرن‌ها پیش مطمع‌جهانی دولت‌های استعمارگر غرب بوده است؛ اما از آنجا که وجود نظام اسلامی و تفکر شیعی مانع از وصول آنها به اهداف خود بوده، آنها را بر این وا داشته است که با ایجاد اختلافات،

تفرقه انگیزی و اشاعه آداب و رسوم خرافی در میان آنها، مسلمانان را به جان یکدیگر انداخته و آنان را از میانی و عقاید اسلامی دور سازد.

یکی از طرح های مخوف و انحرافی دولت استعمارگر بریتانیا پیدایش و روی کار آوردن تشیعی است که در راستای اهداف و خواسته های لندن فعالیت می کند، و از این جهت به آن تشیع لندن می گویند که با رواج و اشاعه و رسومات نامعتبر و خرافی همچون قمه زنی و روی آتش و خار راه رفتن و غیر آن و همچنین توهین به مقدسات اهل تسنن به دنبال اختلافات و تفرقه های شدید در میان مسلمانان است. این درست در مقابل تفکر و عقاید ناب شیعه اصیل و محمدی (ص) است که با بهره گیری از دستورات خداوند متعال و خاندان عصمت (ع) اتحاد و وحدت کلمه را در اسلام یک رکن و اصل لاینمک از آن می داند. دولت انگلیس با نفوذ در ارکان اصلی اسلام یعنی علماء، روحانیت و مرجعیت و همچنین استخدام آنها برای رسیدن به منافع خود و ایجاد دو قطبی سازها در جهان اسلام سعی در نابودی و فروپاشی اسلام از درون را دارد که در این راستا با خرج پول ها و سرمایه های کلان برای جذب و متمکن ساختن سران این گروه ها به هدف خود نزدیکتر می شود.

فهرست منابع

۱. جامی رودی، عبدالغفور، «وحدت در آیات و روایات و تاثیر آن در ادبیات»، شماره ۱۰۰، ۱۳۹۱.
۲. حر عاملی، محمد بن حسن، «وسائل الشیعه»، آل البیت، قم، ۱۴۰۹ق.
۳. حسینی شیرازی، سید صادق، «المسائل الاسلامیه المتخبه»، یاس زهرا (س)، قم، ۱۴۲۸ق.
۴. خان القادری الشاذلی متقی الهندی، علاءالدین علی بن حسام الدین، «کنز العمال»، مؤسسه الرساله، قم، ۱۴۰۱ق.
۵. ربانی گلپایگانی، علی، «امامت در بینش اسلامی»، مؤسسه بوستان کتاب، قم، ۱۳۸۶.
۶. رضی، محمد بن حسین شریف، «نهج البلاغه»، الهادی، مشهد، ۱۳۸۷.
۷. کلینی، محمد بن یعقوب، «اصول کافی»، دارالثقلین، قم، ۱۳۹۳.
۸. مشکور، محمدجواد، «تاریخ ایران زمین از روزگار باستان تا انقراض قاجاریه»، اشراقی، تهران، ۱۳۷۲.
۹. مجلسی، محمدباقر، «بحار الانوار»، ناشر مؤسسه وفاء، قم، ۱۴۰۳ق.
۱۰. هامفری، «خاطرات همفر: جاسوس انگلیسی در ممالک اسلامی»، مترجم: محسن مویدی، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۲.